

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Łomży II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Mariusz Dmochowski

Protokolant: Danuta Młodziankowska

W obecności Prokuratora-----

po rozpoznaniu dnia 14.09.2018 roku , 9.10.2018 roku, 14.12.2018 roku, 07.02.2019 roku i 29 marca 2019 roku na rozprawie sprawy

1. R. S.

urodzonego (...) w Ł.

syna M. i L. zd. N.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 grudnia 2017r. w lokalu (...) przy ul. (...) w Ł. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, umyślnie, publicznie i bez żadnego powodu, albo z oczywiście błędnego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, dokonał pobicia E. A. A. E. w ten sposób, że zadawał mu uderzenia z pięści oraz kopał po całym ciele powodując u w/w obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy oczodołu lewego z obrzękiem i zaczerwienieniem, stłuczenia przedramienia lewego z bolesnością i obrzękiem oraz obrzęk i otarcie naskórka ręki prawej, narażając przy tym pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia albo nastąpienie skutku określonego w art.156§kk lub art.157§1kk, przy czym czynu tego dopuścił się przed upływem 5 lat, po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności za przestępstwo umyślne podobne

tj. o czyn z art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk w zw. z art.64§1kk

2. K. G.

urodzonego (...) w Ł.

syna W. i M. zd. C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 grudnia 2017r. w lokalu (...) przy ul. (...) w Ł. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, dokonał pobicia E. A. A. E. w ten sposób, że zadawał mu uderzenia z pięści oraz kopał po całym ciele powodując u w/w obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy oczodołu lewego z obrzękiem i zaczerwienieniem, stłuczenia przedramienia lewego z bolesnością i obrzękiem oraz obrzęk i otarcie naskórka ręki prawej, narażając przy tym pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia albo nastąpienie skutku określonego w art.156§kk lub art.157§1kk, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk

3. A. S.

urodzonego (...) w Ł.

syna W. i M. zd. C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 grudnia 2017r. w lokalu (...) przy ul. (...) w Ł. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami, dokonał pobicia E. A. A. E. w ten sposób, że zadawał mu uderzenia z pięści oraz kopał po całym ciele powodując u w/w obrażenia ciała w postaci stłuczenia okolicy oczodołu lewego z obrzękiem i zacerwienieniem, stłuczenia przedramienia lewego z bolesnością i obrzękiem oraz obrzęk i otarcie naskórka ręki prawej, narażając przy tym pokrzywdzonego na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia albo nastąpienie skutku określonego w art.156§kk lub art.157§1kk, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się działając publicznie i bez powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego

tj. o czyn z art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk

I. Oskarżonego R. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.158§1kk w zw. z art.64§1kk skazuje go, a na podstawie art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art.63§1i5kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu R. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10.12.2017r. godz. 04.25 do dnia 11.12.2017r. godz.13.40 tj. 2 (dwa) dni przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

III. Na podstawie art.57a§2kk orzeka od oskarżonego R. S. na rzecz pokrzywdzonego E. E. nawiązkę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

IV. Oskarżonego K. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.158§1kk skazuje go, a na podstawie art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk wymierza mu karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności;

V. Na podstawie art.63§1i5kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu K. G. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10.12.2017r. godz. 04.25 do dnia 11.12.2017r. godz.15.23 tj. 2 (dwa) dni przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

VI. Na podstawie art.57a§2kk orzeka od oskarżonego K. G. na rzecz pokrzywdzonego E. E. nawiązkę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

VII. Oskarżonego A. S. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art.158§1kk skazuje go, a na podstawie art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. Na podstawie art.63§1i5kk na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. S. okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 10.12.2017r. godz. 04.25 do dnia 11.12.2017r. godz.12.50 tj. 2 (dwa) dni przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IX. Na podstawie art.57a§2kk orzeka od oskarżonego A. S. na rzecz pokrzywdzonego E. E. nawiązkę w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych;

X. Zasadza od oskarżonych R. S., K. G. i A. S. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 60 złotych tytułem opłaty i obciąża ich pozostałymi kosztami sądowymi.

Sygn. akt II K 422/18

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego i ujawnionego w toku rozprawy głównej materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 10 grudnia 2017r. do lokalu (...) znajdującego się przy ulicy (...) w Ł. przyszli w stanie nietrzeźwym R. S., K. G. i A. S.. Osoby te bez powodu zaczęły sprzedającego w tym lokalu E. E.. Oskarżeni wspólnie pobili pokrzywdzonego w ten sposób, że zadawali mu uderzenia pięściami oraz kopali go. W wyniku zajścia pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia okolic oczodołu lewego z obrzękiem i zaczerwienieniem, stłuczenia przedramienia lewego z bolesnością i obrzękiem oraz obrzęku i otarcia naskórka ręki prawej. Przybyła na miejsce Policja zatrzymała sprawców. R. S. i K. G. byli wcześniej karani. A. S. nie był wcześniej karany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków E. E. (k.328v-329, 20, 232), K. E. (k.284), A. Ż. (k.284v, 74-75), protokołów badania trzeźwości (k.5,7,9), opinii (k.70), informacji KRK (k.162, 170, 178), odpisu wyroku (k.191).

Oskarżony R. S. na rozprawie (k.283v) nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. W toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił (k.48), że z tego co pamięta to nikogo nie bił. Był w barze z K. i drugim kolegą, którego nie zna. Doszło do słownej przepychanki pomiędzy K. i drugim kolegą a właścicielem baru. Próbował to załagodzić, nie wie kto kogo uderzył pierwszy. A. użył gazu. Słyszał odgłosy bójki ale nie wie kto kogo bił. Nikomu nie zadawał ciosów.

Oskarżony A. S. na rozprawie (k.31v) nie przyznał się do winy i odmówił składania wyjaśnień. W toku postępowania przygotowawczego (k.40) wyjaśnił, że był z K. G. na dyskotecce niedaleko baru. Pili wódkę. Poszli z jeszcze jednym chłopakiem na kebab. Wyszli z baru i nie wie co robili pozostali. Potem odjechali taksówką. K. przypomniało się, że zostawił w barze komórkę więc wrócili się i tam zatrzymała ich policja. Widział, że ktoś kogoś bił.

Oskarżony K. G. w toku postępowania przygotowawczego (k.120-122) przyznał się do winy i do popełnienia czynu z art.158§1kk. Nie przyznał się do tego, że swoim czynem wyczerpał znamiona wybryku chuligańskiego. Wyjaśnił on, że był w barze z współoskarżonymi. Byli oni pod wpływem alkoholu. W barze zamówił dla wszystkich jedzenie. Poprosił mężczyznę żeby naładował mu komórkę. Wyszli na zewnątrz, a do lokalu wrócił się S.. Po jakimś czasie wszedł do lokalu i zobaczył, że szef lokalu bije jego kolegę. Dusił on R. S., a A. stał z boku i nie uczestniczył. Oskarżony wyjaśnił, że próbował rozdzielić bijących i wtedy właściciel skoczył z rękami do niego. Nie jest w stanie powiedzieć ile otrzymał ciosów i ile zadał. Uderzał go tylko pięścią w okolice głowy.

Sąd analizując te wyjaśnienia uznał, że nie można dać im wiary. Wyjaśnienia te są wzajemnie sprzeczne. Dwóch z oskarżonych nie zaobserwowało w ogóle, żeby doszło do jakiegokolwiek incydentu. Trzeci natomiast podał, że do zdarzenia doszło jednakże opisał go zupełnie inaczej niż ustalony przez Sąd stan faktyczny. Jednoznacznie świadczy to o tym, że wyjaśnienia te nie polegają na prawdzie i zmierzają one w sposób ewidentny do uniknięcia odpowiedzialności karnej ewentualnie w przypadku K. G. do jej zmniejszenia. Należy uznać, że wyjaśnień tych nie można uznać za wiarygodne z uwagi na fakt, że sprzeczne są one z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Zeznania pokrzywdzonego i jego obecnej żony nie pozostawiają wątpliwości co do przebiegu zajścia. To oskarżenie bez powodu zaatakowali pokrzywdzonego, który ich rozpoznał. Fakt ten potwierdziła, żona pokrzywdzonego, która wprawdzie nie widziała końcówki zajścia jednakże jej zeznania w sposób oczywisty korespondują z zeznaniami pokrzywdzonego. Oba te zeznania są zgodne i wzajemnie się uzupełniają. Potwierdzeniem tych zeznań jest opinii lekarska o obrażeniach pokrzywdzonego, która wskazuje na możliwość doznania takich obrażeń w wyniku opisanego

zdarzenia. Opinia ta zasługuje na wiarę, jest rzetelna i nie była kwestionowana. W tej sytuacji w ocenie Sądu brak było podstaw do odmowy wiary zeznaniom w/w świadków.

Świadek A. Ź. zeznał, że dojeżdżając na miejsce zdarzenia widział dwóch szarpiących się mężczyzn, z których jeden to pokrzywdzony, a drugi to R., P. S.. Potwierdził, że z informacji, które uzyskał w pobiciu brał zatrzymani i dwóch innych mężczyzn. Zostali oni zatrzymani w taksówce i rozpoznania jako sprawcy pobicia.

Sąd dał wiarę tym zeznaniom uznając, że świadek zrelacjonował jedynie przebieg swojej interwencji i nie miał żadnych powodów składać fałszywych zeznań. Jego zeznania w pełni potwierdzają wersje przedstawioną przez pokrzywdzonego i jednocześnie przeczą wersji przedstawianej przez oskarżonych.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że wina oskarżonych nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z art.158§1kk odpowiedzialności podlega kto bierze udział w bójce lub pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 lub w art. 157 § 1kk. Pobicie oznacza czynną napaść dwóch lub więcej napastników na jedną lub więcej osób, przybierająca przynajmniej postać naruszenia nietykalności cielesnej. Branie udziału w pobiciu może przybrać różne formy, zwykle są to przejawy czynnej agresji. Branie udziału jest pojęciem szerokim, może wyrażać się w jakikolwiek inny sposób akceptujący takie zachowania, np. uniemożliwieniu ucieczki, "zagrzewaniu" czy zachęcaniu uczestników do kontynuowania działania lub ułatwianiu im w jakikolwiek sposób zadawanie ciosów, przy istnieniu świadomości stwarzania dla pokrzywdzonego niebezpieczeństwa określonego w art. 158 § 1 KK. Skutkiem przestępstwa z art.158§1kk jest narażenie człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub wystąpienia średniego lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Dla dokonania przestępstwa nie jest natomiast konieczne wystąpienie wymienionych uszczerbków, ale wystarczy, że zachowanie sprawców stwarza stan rzeczywistego zagrożenia dla określonych w przepisie dóbr prawnych. Jest to zatem przestępstwo z narażenia na niebezpieczeństwo konkretne (Komentarz pod red. red. prof. dr hab. Alicja Grześkowiak, prof. dr hab. Krzysztof Wiak). Przystępstwo brania udziału w pobiciu z art. 158 § 1 KK może być popełnione umyślnie.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, że oskarżeni dokonali pobicia pokrzywdzonego. Świadczą o tym omówione wyżej dowody. Sprawcy działali wspólnie i w porozumieniu, a co za tym idzie musieli mieć świadomość iż swoim zachowaniem mogą narażać pokrzywdzonego na obrażenia ciała. Kopanie po całym ciele i bicie pięściami w okolicach głowy stwarzało rzeczywiste niebezpieczeństwo poważnych obrażeń ciała w postaci średniego bądź ciężkiego uszczerbku na zdrowiu.

Zgodnie z art.157a§kk Skazując za występki o charakterze chuligańskim, sąd wymierza karę przewidzianą za przypisanie sprawcy przestępstwo w wysokości nie niższej od dolnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Występkiem o charakterze chuligańskim jest występki polegający na umyślnym zamachu na zdrowie, na wolność, na cześć lub nietykalność cielesną, na bezpieczeństwo powszechne, na działalność instytucji państwowych lub samorządu terytorialnego, na porządek publiczny, albo na umyślnym niszczeniu, uszkodzeniu lub czynieniu niezdatną do użytku cudzej rzeczy, jeżeli sprawca działa publicznie i bez powodu albo z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego. Nie ulega wątpliwości, że działanie oskarżonych było umyślne. Naruszonym dobrem było zdrowie pokrzywdzonego. Oskarżeni dokonali pobicia pokrzywdzonego bez żadnego powodu. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, żeby pokrzywdzony w jakikolwiek sposób sprowokował oskarżonych do takiego zachowania. Działanie oskarżonych w sposób ewidentny było rażącym lekceważeniem porządku prawnego. Oskarżeni nie mieli żadnych podstaw do stosowania agresji jednak nie powstrzymało ich to do pobicia pokrzywdzonego, którego przynajmniej niektórzy z nich znali. Świadczy to o nie liczeniu się z obowiązującym prawem i lekceważeniu go. Publicznym jest działanie w miejscu dostępnym dla bliżej nieokreślonej liczby osób albo w sposób publiczny. Nie ulega wątpliwości, że lokal gdzie doszło do zajścia dostępny był dla nieokreślonej liczby osób.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd uznał, że zachowanie oskarżonych K. G. i A. S. wyczerpało znamiona przestępstwa z art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk.

W przypadku R. S. jego zachowanie wyczerpało też znamiona art.64§1kk. Był on wcześniej karany i za przestępstwo umyślne podobne odbył w ciągu pięciu lat kare 6 miesięcy pozbawienia wolności (k.191).

Czyn oskarżonych stanowił przestępstwo, bowiem społeczny stopień szkodliwości ich zachowania był znaczny. Oskarżonym można było przypisać winę, bowiem w czasie czynu mieli ukończone 17 lat, a zatem posiadali zdolność do ponoszenia odpowiedzialności karnej. Ponadto ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynikało, by oskarżeni mieli zniesioną poczytalność. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynikało również, by zachodziły okoliczności wyłączające ich odpowiedzialność karną.

W tej sytuacji Sąd uznał oskarżonego K. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art.158§1kk skazał go, a na podstawie art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności, oskarżonego A. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art.158§1kk skazał go, a na podstawie art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności i R. S. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i na podstawie art.158§1kk w zw. z art.64§1kk, a na podstawie art.158§1kk w zw. z art.57a§1kk wymierzył mu karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z art.69§4kk wobec sprawcy występku o charakterze chuligańskim oraz sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sąd analizując niniejszą sprawę nie znalazł okoliczności dających podstawę do warunkowego zawieszenia postępowania. Z przepisu wynika, że muszą to być szczególne okoliczności. Nie jest w ocenie Sądu taką okolicznością fakt przeproszenia pokrzywdzonego co miało miejsce ze strony R. S. i K. G.. Jest to w ocenie Sądu naturalne zachowanie oskarżonych po dokonaniu tego rodzaju przestępstwa. Fakt wpłaty odszkodowania przez R. S. na rzecz pokrzywdzonego nie mógł zmienić decyzji o nie stosowaniu warunkowego zawieszenia kary z uwagi na jego wcześniejszą karalność.

Na wysokość kary miała wpływ treść art.57a§1kk. Dolna granica zagrożenia winności 1 miesiąc w związku z czym najniższym wymiarem kary poło 2 miesiące pozbawienia wolności. Sąd wymierzył dwóm oskarżonym takie kary biorąc pod uwagę fakt przeproszenia pokrzywdzonego i dojścia z nim do ugody. W związku, że oskarżony A. S. nie uczynił, żadnych starań na rzecz przeproszenia pokrzywdzonego Sąd uznał, że słuszną karę będzie kara 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W ocenie Sądu kary te mieści się w granicach zakreślanych przepisami z popełnione przestępstwa. W ocenie Sądu kary w tym wymiarze spełnią swoje zadania zarówno w zakresie prewencji ogólnie jak i szczególnej. Spowodują one, że w przyszłości oskarżeni nie popełnią ponownie przestępstwa, gdyż zrozumieją konsekwencje wchodzenia w konflikt z prawem. Uświadomią one również społeczeństwu, że za tego rodzaju zachowanie sprawca ponosi odpowiedzialność.

Zgodnie z art.57a§2kk w wypadku określonym w § 1 sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego. W związku z brakiem orzeczenia obowiązku naprawienia szkody Sąd uznał za zasadne wymierzenie od każdego oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego nawiązki w kwocie po 1000 złotych. W ocenie Sądu nawiązka w tej wysokości zrekompensuje pokrzywdzonemu jego cierpienia wywołane zachowaniem się sprawców.

W związku z tym, że oskarżeni byli zatrzymani w sprawie Sąd na podstawie art.63§1i5kk zaliczył im okresy zatrzymania na poczet orzeczonej im kary pozbawienia wolności.

O kosztach sądowych Sąd orzekł na podstawie art.627kpk i art.2ust.1pkt.1 ustawy o opłatach w sprawach karnych.